да излезе изъ България, за да ги либерве обр-
~~ъщо~~ мѣрнадѣт вниманиѣ и въпроси. Но азъ мисля
да ги проспиратъ тѣзи пѣ пиш въпроси. Ме-
чтаемъ че скоро ще ги достигне спорадично по
наший въпросъ, защото скорошнотъ му рѣшение ще зависи
най веч отъ по скорошнотъ съвпадение на мнѣнѣтѣ на
вѣтѣли въ гиклиакъ сокакъ. Ако слушатъ гордѣ съвѣтни-
ците ще изтрайтъ разбирѣтъ дѣлгото Русия излезе изъ
затруднение или изправи отпорѣки на германцитѣ и
Австрия; ако слушатъ своитѣ умъ и гледатъ само
на бъл. интереси, то тѣ скоро щѣтѣ да ги съжалятъ
че ще чакатъ да ги спорадичатъ въ Русия за да
ги възстановятъ мира и спокойствиѣ. Болгиклара
ще бѣде самъ рай, че колкото тѣ ги добиятъ тѣзи по
по лесни условия ще получатъ за себе си и за
страната.

Въ Австрийцитѣ ирѣ че въ борбата ги листъ
да изтрая на Турция – нови много причини ще конро
ся дава и у насъ ги чулъ; тѣзи ко тѣ свѣ-
тѣци и Захариевци ако гикатъ спасение въ добрия
бити или формалнѣ рѣчи, казани ги сферкатъ въ
Сарасиеритѣ.

Азъ не съмъ тѣвѣрдѣ благодаренъ гдѣто съмъ во Русия
азъ предпочелъ да бѣдѣ тѣ да е въ България – освѣтъ въ
Европа, защото много по лесно идѣтъ да лишѣ. Въ Русия
да ги земѣ тѣрговѣтѣ харъ и освѣтъ рода чувствува и
человѣкъ. харъ зорѣ на прикатъ. Сѣдѣбата на молодежтѣ
въобще не е добра, защото съ хора без харъ и само за
образение: повечето отъ тѣхъ съ замѣнили въ одеса. Азъ
ходихъ и при Ц ихова, но и я нищудала въ политически
въпроси; виждала имъ формалнѣ. Вуйсѣрвуваме само Мария
Лодзиянова, която изучава въобразила; въ другитѣ молодежи